

(המשך מעמוד 9)

סיכס בית-המישפט: „בפרשה של פנינו, ארכה הביקורת של נציבי התלונות קרוב לשנה. במשך תקופה זו הוציאו המשיבים כולם הוצאות רבות במימוש המיכרו. נעשו התקשרויות, נתקיימו דיונים נרחבים, תיבת המיכרוים נפתחה והצעת מוטורולה נתפרסמה. כל אלה הביאו לשינוי ניכר ומשמעותי במצב הדברים. עניין לנו בשיהיו רב שאין כל אפשרות להתגבר עליו. מטעמים אלה החלטנו לרדות את העתירה ולא לדרון בה לגופה.“

דיון לגופו של עניין לא התקיים, בסופו של דבר, אך המיסמכים שצורפו לתיק מדברים בעד עצמם.

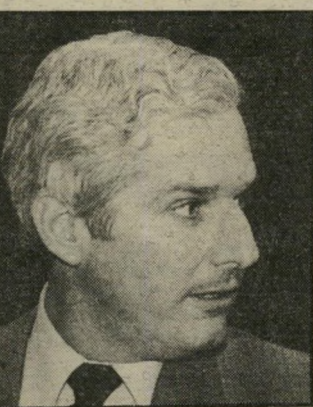
טעות בתאריכים

לא במיקרה נחתם ההסכם במהיר רות, כ"ז ביולי '84, ארבעה ימים לפני כן יצא מהלישכה התליאבית של נציבות תלונות הציבור מיכתב מרהים, שהתייחס לתלונת איתורית נגד המיכרו, תנאו ויעדייהזמן שלו, כך קבע נציב תלונות-הציבור: „עיקרון ההזדמנות השווה למעוניינים במיכרו לא נתקיים במיקרה זה. על כן מתחייבת המסקנה, שיש לבטל את המיכרו. לאחר שמישרד-התיקשות לא הגיב להורעתנו בעניין, הובא נושא התלונה להכרעתו הסופית של נציב תלונות-הציבור (יצחק טוניק). מב-קר-המדינה) והוא קבע שהתלונה מוצדקת, והצביע על הצורך לבטל את המיכרו. מפאת פגם מהותי בהליכו, ממיכתב נציבות תלונות הציבור

המערכת המתקדמת ביותר בעולם בנושא זה, שהונה מתוצרת מוטורולה. הוצגה גם לפניך, במוטורולה בשרי קאגו, בעת ביקורך שם כספטמבר אשתקד, יחד עם גרעון לב, מנכ"ל-המישרד דאו, בעיקבות דיון שנערך באפריל '82, צויין כי כבודו מוכן להעניק לחברת מוטורולה זיכיון בלעדי למיכר שנים למערכת כלל-ארצית מסוג זה, ולהתקשר עימה בעניין זה.

„בהתאם לכך התבקשה חברתנו להכין הצעה לחוזה ולהגישו עד יוני '82, כאשר המגמה היתה להפעיל מערכת בארץ, בתוך שמונה חודשים אחרי חתימת החוזה, במימונה של מוטורולה.“

בהמשך מצויין במיכתב, שהתעניינות חברות אחרות בפרוייקט גרמה לשינוי בתפיסת המישרד, וזה החליט על מעבר משיטת-מנויים לשיטה רב-תאית — סוללרית — שגם אותה ראה ציפורי במישרד מוטורולה בשיקאגו. המשיכה חברת מוטורולה: „בפג"י שה נערכה עימך בירושלים באוגוסט '82... הובהר לנו כי כוונת המישרד אכן להיכנס למערכת מתקדמת הרבה יותר, כמו כן הובהר, כי למעשה אין כיום שום חברה הבאה בחשבון לביצוע

מנכ"ל „תדיראן“ נאמן — בג'ץ להתערב?

נושא זה, פרט למוטורולה, והכוננה היתה להתקשר עימנו. „כאשר באנו להציג מערכת זו לפני המנכ"ל, נאמר לנו כי המישרד חייב להוציא מיכרו בנדרון, אבל מאחר שמכירים ביכולתנו בנושא זה, יש לנו סיכויים טובים לזכות בו.“

אנשי מוטורולה לא תבעו רק את עלבונם, במישפט: „הבטחה למוטור-רולה בעניין הקמת מערכת זו ניתנה על-ידי המישרד.“ הם הסבירו שהם טובים מכל המתחרים האחרים, שביקשו לו לקפוץ על הפרוייקט, ושהפסקת הפעילות עלולה לגרום להם הפסדים בשווי של מאות מיליוני דולארים, בשל ביטול מכירות של ציוד דומה, שהחברה בשיקאגו אינה מעבירה לארצות ערב בשלב זה.

מנכ"ל „מוטורולה“ שהמזון מדוע סירב —

וממיסמכים אחרים המצויים בתיק בית-המישפט עולים פרטים מדהימים על דרך הכנת המיכרו. מתברר שבשנת '81 החליט המישרד, שבראשו עמד אז מרדכי ציפורי, שר מטעם חרות, להכניס לשימוש המנויים מערכות דרייטלפון ניידות, ונעשו הכנות להתקשות עם ספקים, הפרוייקט לא יצא לפועל, וב'82 התגבשה מחשבה לעבור למערכת אחרת, מודרנית ומתחכמת יותר. בעיקבות החלטה התקיימו מגעים אמיצים בין מישרד-התיקשות וחברת מוטורולה, שבעטיים עשתה מוטורולה את ההכנות להגשת הצעה למיכרו, שפורסם אחר-כך. כלומר עוד לפני פירסומו.

המבקר הסתמך בעניין זה על מידע גלוי של מוטורולה. בתיק בית-המישפט מופיע מיכתב ששלחה חברת מוטורולה לציפורי, כ'26 באפריל 1983, כלומר, יומיים לפני פירסום המיכרו. מישרד-התיקשות ניסה להתחמק ולטעון שהמיכרו עצמו פורסם כ"5 באפריל, '22 יום לפני מישלוח מיכתב מוטורולה אך בדיוק מועד פירסום-המיכרו בעיתונים הוכיח זה שנציג-המישרד היטעו את מבקר המדינה ואת היועץ המישיפטי למזכ"ל שלה.

לא במיקרה טעה מישהו בתאריכים. במיכתב של מוטורולה לציפורי נאמר בין השאר: „זכור לך קיימת כבר מיספר שחיות בעבר עם חברתנו בנושא הקמת התשתית והפעלת שרות דרייטלפון לרכב במדינת-ישראל.

האם מנסה המישטרה להפעיל לחץ על הקבלן אברהם גינדי

העניין אינו נוגע לו, כדי להדגיש עד כמה הוא מחוץ לעניין, סיפר שהוא פתח בהליך מישיפטי נגד הקבלן אבי

חונטו, אחים

גינדי!

רהם שמאי, מחברת הבניה יאה יקיר, שמכר לו את הקרקע ללא אישורים המתאימים, שהוא התחייב כי נמצאים בידיו. ביתניים התנפה תיק הקירת כר"י. כשהלך השנה נעצרו כמה ספסרי קרקעות ישראליים זוטרים, בעיקבו תיהם נעצר ונחקר אהמר עורה, מגדולי סוהרי-הקרקעות גדולים עזריאל עינב ושמואל עקנין, ואברהם גינדי עצמו. ברשימה שהגישה המישטרה לבית-המישפט בפתח-תיקוה, בעת הוצאת צו-איסור פירסום על שמות הנחקרים בפרשת גזל הקרקעות, הופיעו לא פחות מ"40 שמות, לרובם הוצא צו-עיקוב-ציאה מהארץ.

מעצר דה-לוקס

מעצרו של אברהם גינדי, המקורב לראשי חרות, ביום ראשון השבוע, הפתיע ועורר גל של ניחושים, חלקם פרועים ביותר, על נסיבות מעצרו. עליפי השערה אחת, שיש לה תמיכה מישרתית, גינדי מסובך עד מעל לראשו, והוא נעצר בשלב האחרון של החקירה הסמויה שנערכה נגדו. גירסה אחרת, מפי בני-מישפחה, העלתה השערה שאברהם נעצר כדי שברוך זו אפשר יהיה להפעיל לחץ על שני אחיו, שנמלטו לארצות-הברית ממש מתחת לאפה של היחידה המיר חרת, שהתמקמה במישטרת פתח-תיקוה כדי לטפל בנושא גזל-הקרקע עות בשטחים. השבוע יתבררו הדברים. הבאתו של גינדי לפני שופט והתייחסות צפויה למעצרו מצד שני אחיו מעבר לים, בר-כבר עם הגשת כתבי-אישום נגד כמה גזלני-קרקעות. מהזירה את הנושא אל סדר היום הציבורי. לגינדי הובטה מעצר דה-לוקס, אך גם בעניין זה נכונה לו הפתעה בלתי-עניינית: אומנם הוא לא נשלח לאביר כביר, אך מעצרו במיתקן מישרתית בנאכה ירושלים אינו סימפטי בהרבה.

קיבלו את כספם בחורה, לדבריה הוא הוזר את הכספים מיוזמתו, ולא על-פי פניית הרוכשים אליו. הקבלן נעיס-ההליכות הסביר, ש"הוא לא היה מוכן לעמוד בפני לקוחות נזעמים, שהיו הופכים את מישרדו, הוא חשש לכריאותו של אביו, המרבה לש" בת במישרדו הראשי בראשון-לציון, ובעיקר פחד מהשילטונות. „העדפתי להפסיד שטרה מיליון דולר מכסי הפרטי בטביל שלווה-הנפש שלי“ אמר או בהתרגשות.

שני אחיו לא נהגו כמותו. משה ויגאל גינדי לא התרגשו מהלקוחות שהקימו רעם במישרדו, ודרשו את הכספים שיררו לטימיון בכרמים. האחים נהגו בעזות-מצח בתיקשות, שביקשה מהם הסברים, ושיקרו ללא כל בושה, אחר-כך, בשלב הבא של חקירת פרשת-הקרקעות, הם יצאו לארצות-הברית ומשם הפגינו את עמודי-החדשות בעיתונים היומיים בהודעות-ענק בתשלום, הודעות שהיו שיקריות מתחילתן ועד סופן, על כך שמישרד-החקלאות העניק להם אי-שורה וכמותו ועדת-השרים לענייני-התיישבות, ושהם מתכוונים לשוב ארצה ארטיטו, אחרי יעבור זעם הפירסומים העויינים, וזאת על פי עצת עורכי-הדין שלהם. אחר-כך הודיעו פרקליטיהם נרכים שהם לא מסרו עצות מסוג זה.

משה ויגאל גינדי שונים מאברהם. למרות שהשלושה החלו ביחד את פעילותם העיסוקית בראשון-לציון, בסוף שנות ה"60, התגלעו ביניהם בתוך זמן קצר ניגודים וחילוקי-דעות על דרך-העבודה. אברהם גינדי נהג לספר שהוא רוצה לישון בשקט בלילות, ולכן הוא אינו מוכן להונות לקוחות ולמכור להם חתולים בשק, או להתכבד עם שילטונות-המס. התוצאה לא איהרה לבוא: החבילה התפרקה, אברהם מחד ומשה ויגאל מאידך, עד ששבה והתאחדה אריהוק מעבר לגבולות הקו הירוק. גם אחרי שאחיו נחקרו במישטרה ונמלטו לחו"ל, לתנהג אברהם כאילו

אחים ויגאל ומשה גינדי לישון בשקט

וותר מכל פחד הקבלן אברהם גינדי מן המעצר ומכל מה שמתלווה לכך, כאשר התפוצצה לפני שנה פרשת כרמים הישוב בגדה, שלא היה הוזכרו האחים גינדי כמי שמכרו קרקעות שאינן שלהם, האה אברהם מיהר לנער את חונטו מישי אחיו הצעירים. כפי שפורסם בראשונה בהעולם הזה, בדיוק לפני שנה (5.12.84), התי ברר שהאחים מכרו קרקע בלב השומר רון, באמצעות מודעות-פיתוי שיקריות בעיתונות, בפועל, היטובים של האחים לא זכו לשום אישור ממשלתי, ככל דרג שהוא, אך האחים המשיכו למכור, וסירבו להחזיר למשלמים המרומים את כספם.

העולם הזה פנה או לאברהם גינדי וביקש לקבל ממנו הסברים על חלקו בכרישה השערורייתית.

מוטב להפסיד!

ינדי הודדה שהוא אכן רכש קרקעות במקום יחד עם שני אחיו, אך אחרי שהתברר לו שאין בידיו אישורים מתאימים, הוא מיהר למשוך את דיו מהעסק והחזיר לכל הרוכשים את כספם. גינדי שלף או חוברת עבתי כרס ובה שמות של קוני קרקעות מפורטות התאריכים שבהם הם שילמו לו כסף, ולצידם תאריכים שבהם הם